

928

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

யாழ்ப்பாணம்—தெல்லிப்பழைக் கோயிற் பற்று
பழையூர் சின்னத் தம்பியார் ஆறுமுகம் அவர்கள்
பாரியாரும். திரு. வேலாயுதர் முருகேசரின் புதல்வி
யாரும், ஆகிய

நாகமுத்து அம்மையார்

சிவனடிப் பெருவாழ் வெய்திய

நினைவு மலர்

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

கந்தரலங்காரம் — கந்தரநுபுதி
மற்றும்

கந்தபூராணம். பட்டினத்தார் பாடல், திருவாசகம்,
தேவாரம், திருமுருகாற்றுப் படை ஆகியவற்றின்
தோத்திரத்திரட்டு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது,

பழையூர்

பிலவ ஆண்டு, தை 15-ம் நாள்

28-1-62..

கிறவுண் அச்சகம், கொழும்பு-12

NP

வ
சிவமயம்

சிவபத மெய்திய

திரு. நாகமுத்து அம்மையார்
அவர்கள்

சரித்திடச் சுருக்கம்

தோற்றம்: 1876

மறைவு: 1961

எழு வளாட்டிலே, யாழிப்பாணத்துத் தெல்லிப்பழை யைச் சார்ந்த பழையில், பழைமை வாய்ந்த சைவ வேளாளர் குடியில், அரசரால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று வாழ்ந்த, தெல்லிப்பழை வீரசிங்கமுதலியார் வழித் தோன் றல் விசுவநாதர் என்பார் மகனுகிய வேலாயுதர் மகன் முருகேசருக்கும் அவர் தேவியார் பூலோக ரத்தின முதலியார் வழித் தோன்றல் சின்னக்குட்டியார் மகன் சேதுப் பிள்ளைக்கும் அருந்தவப் புதல்வியாக திரு. நாகமுத்து அம்மையார் கி. பி. 1876-ம் ஆண்டு, கோள்கள் நன்னி வெய்து நல் வேவினாயில் பிறந்தார்.

பதினெண் ஆட்டைப் பருவம் எப்தியதும் கி. பி. 1894-ம் ஆண்டு, தந்தாயார் வழியினராசிய பூலோகரத்தின முதலியார்மரடில், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பழைமுருக்கு முதற் பராபத்திய காரராக நியமனம் பெற்ற, சித்தர் அவர்கள் மகன் விசுவநாதர், அவர் மகன் கார்த்திகேசர், அவர் மகன் சின்னத்தம்பியாருக்கும், அவர் மனைவி இலங்

கைகாவலச் சேனுதராசமுதலியார் வழிவந்த அபிசாமி அம்மையாருக்கும் அருக்கவப் புதல்வராய் 1869-ம் ஆண்டு, சித்திரைத் திங்கள், 1-ம் நாள் தோன்றிப் பலகலைகளிலும் புலமை பெற்று விளங்கிய திரு. ஆறுமுகம் என்னும் தன் மைத்துணரை விதிப்படி திருச்சணஞ் செய்தார்.

இங்ஙனம் திருமணஞ்ச செய்து முறைவழி வாது இல்லறம் நடத்தி வந்தனர். தம் முன்னோர்கள் பாரம்பரியமாக நடத்திவந்த மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயிற் கந்தபுராண படனம் ஆண்டு தோறும் ஆடி உற்சவத்துக்கு மூன்று மாத காலமாக விரத மிருந்து நடாத்துவர். தலையிட்டிருந்து வரும் தொழிற்வாய்மையும் தாங்கிவந்தனர்.

இந்நாளில் 1895-ம் ஆண்டு முத்தமகன் அபிராமிப் பிள்ளையும், 1898-ம் ஆண்டு இரண்டாம் மகன் இலக்குமிப் பிள்ளையும், 1901-ம் ஆண்டு மூன்றாம் மகன் அன்னமுத்துவும் ஆக மூவர் புதல்வியரைப் பெற்ற மகிழ்ந்தனர்.

பின், ஆண்மகப்பேறு வேண்டி கோன்பியற்றி 1905-ம் ஆண்டு திரு ஞானசம்பந்தனும், 1909-ம் ஆண்டு சின்னையாவும், அதன்பின் சிறு பருவத்திற் காலங்கிசென்ற நால்வர் ஆண் மக்களும், இறுதியாக சிவஞானம் பின்னையுமாக ஆண்மக்கள் எழுவரைப் பேற்றெடுத்தனர். தாம் கற்ற நால்களின்படி தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து உற்றுர் இவர்களைப் பேணி ஒத்த மனத்தொடு இன்புற்று வாழ்க்கை தார்.

வரழுசாளில், இருவரும் கதீர்காமம் முதலிய உள்ளட
டுத் தலங்களுக்கும், சிதம்பரம், சீகாழி, திருவாரூர், திருநன்
ளவு, திருவேட்களம், திருவாலவரப், இராமேச்சுரம். காஞ்

செபுரர், திருவாணக்கா, திரிசிராப்பள்ளி, திருப்பரங்குன் று
திருவாவினன் குடி முதலாகப் பல தென்னிட்டியத் தலைக
ஞக்கும் யாத்திரை போய், தரிசித்து, மன நிறைவேரு
வழிபாடாற்றி வந்தனர்.

இவரை மாஷுயிட்ட நாட் தொட்டெப் பிரியாத உயிர
னீய கண்வர் 1935-ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம், தேய்மிழைச்
சத்தமிழ் நாளில் சிவனடி நிழல்லடைந்தார்.

அன்றுதொட்டு இவர் தவக்கோலம் டுண்டு, திருக்கண்
மணியும், திருந்தும், வெள்ளுடையும் அணிந்து, கந்தபுரா
ணபடனமும். ஒரு பொழுதுண்ணும் விரதமுமாக, முன்
நிலூம் மிகத் தெய்வ வழி பாட்டிலே காலங்கழிப்பார்
ஆயினார்.

இவர், தம் மக்கள் ஐவருக்கும் உரிப காலத்திலே
மணம் முடித்து வைத்தனர்.

அவர்களில் மூத்த அபிராமிப்பிள்ளை 3 ஆண் மக்களை
யும் 2 பெண் மக்களையும் பெற்று நன்னிலையில் வைத்து
விண்ணுலகெய்தினர். இரண்டாம் மகள் இலக்குமிப்
பிள்ளை மணமுடித்த அடுத்த ஆண்டு விட்டில் மெய்தினர்.
எணைய மக்கள் நால்வரும் கிறைந்த நன்மக்கட்பேறு முத
லிய சிறப்புக்களுடன் வாழ்கின்றனர். பேரப்பிள்ளைகள்
24 பேரும் மூட்டப்பிள்ளைகள் 21 பேரும் சீர்சிறப்பொடு
வாழ்கின்றனர்.

இவர் 65 வருடங்களுக்குக் குறையாமல் கந்தபுராண
படனத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். அதில் 25 வருடங்கள் தவக
கோலமாக இருந்தார். கந்தபுராணக் கதைகள் முழுவதும்
தெளிவுறுச் சொல்லுவார்.

இவர், மக்கள் நால்வரும் சூழவிருந்து பணிந்தேத்த பேரப்பிள்ளைகள் சூழ்ந்திருக்க, தேவர் வைகறைக்காலமா சிய மார்கழி மாதந்திலே தமது ஆருயிர்க்கணவர் சிவனடி அடைந்த பிற பிறைச் சத்தமிதியும் விரதங்களிற் சிறந்த வெள்ளிக்கீழ்மை விரதமும் கூடிய நாளில், 29-12-61-ல், அன்று பகல் கணவனுருக்குத் திவசம் செய்த பின், இரவு 10 மணி ஆளைல் மாசிட்டபுரம் கந்தசாமிக்கு அர்த்தயாமப் பூசையாகும் திவ்ய நேரத்தில், அட்டம் திதியும், உத்திர நட்சத்திரமும், சிங்கலக்கிணமும் கூடிய நல்ல வேளையில், விழுதி, உருத்திராக்கம் அணிந்த திருக்கோல மொடு, மக்கள் நடராசப் பெருமானுக்கும் முருகப் பெருமானுக்கும் தீபதூப ஆராதனைகள் செய்து தேவாரம், திருவாசகம், பட்டினத்தார்பாடல், கந்தபுராணபாடல், கந்தரலங்காரம், கந்தரநுட்சி, திருமுருகாற்றுப்படை இவற்றில் உள்ள பாடல்களைக் கணிந்துருகிப்பாட, அன்று மாலைக்கால பூசையில் மாலை முருகப் பெருமானுக்கு அருச்சனை செய்த தெய்வத் திருநிறை அணிந்து, இவரது மூத்த மகன் அருச்சனைச் சந்தனத் திலகம் இவரது நெற்றியில் இட்ட அக்கணமே, இவர் மும்முறை கண் விழித்து, அன்புக் கண் ஸீர் அரும்ப, மக்கள் நால்வரும் திருவைங் தெழுத்தெவி முழங்க, சிவனடிப்போனதைப் பெருவாழ் வெய்தினர்.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னென்றி க்குய்ப் பதும்
வேதநான் கினும் பெய்ப்பொரு ளாவதும்
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

களித்துக் கலந்த தொர் காதற் கசிவொடு காவிரிவாய்க் குளித்துத் தொழுதமுன் வின்றைப் பத்தரைக் கோதில் செந்தேன்

தெளித்துச் சுவையமு தூட்டி அமர்கள் குழிருப்ப அளித்துப்பெருஞ்செல்வமாக்கும்ஜ யாறன் அடித்தலமே

—

திருச்சிற்றம்பலம்: திருச்சிற்றம்பலம்: திருச்சிற்றம்பலம்:

வ
சிவமயம்

புதல்வர் இயற்றியபவை

1. பிலவமார் கழியா மாசம் பிற்பிறை எட்டா நாளில் இலகுல கெந்தை நீத்த இருபதோ டாரும் யாண்டு பலமுறு மவர்தி தியே பகலுற்ற வெள்ளி மாளை நலமுற முருகன் பாதம் நண்ணினன் நாகம் மாளே
2. வெள்ளிசேர் விரத நாளில் வேலின் நாயகற்கு மாவை நள்ளியா மத்துப் பூசை நடை பெறுநல்ல நேரம் தெள்ளிதாம் தமிழின் பாடல் தேவா ரந்தேவ வாக்கு பிள்ளைகள் தூபந் தீபம் ஏந்தியே பரிந்து பாடி
3. கந்தனல் லலங்கா ரம்மே அநுபுதி கணிந்து பாடி சந்தனத் திலகம் பூதி மைந்தர்தாம் சாத்தும் நேரம் இந்தநற் பிறவி வேண்டே னினையடி தருவாய் என்றே கந்தனைத் துரியா தீத நிலையினிற் கலந்தாள் அம்மா

வேறு

4. சிவகணங்கள் ‘சிவசிவ’ என் ரெஞ்சித்தழைக்கச் சிவலோகம் சேர்ந்துற் றுளோ!

சிவனவனே தேவியுடன் எழுந்தருளித்திருக்கைலை
சேர்த்தான் தானே!

அவமறுத்த வீரரொடு பூதகணர் கந்தனுல(கு) அழைத்துற் றுரோ!

இவள் பிறந்த மாவைநகர் எழில்முருகன் தனதடிக்கே
இனைத்திட்டானே!

வேறு

5. காஞ்சிமா மரங்காணக் கச்சிநகர் போந்தனையோ!
மாஞ்சுர் பிளந்தகடற் கதிரைமலை ஏறினையோ!
தேஞ்சொல்மொழித் தெய்வ யானைமணந் தேர்ந்தாயோ!
பூஞ்சேற்றி ருச்செந்தூர்ப் பாலனடி பணிந்தாயோ!
6. தில்லைத்தி ருவாளன் திருநடங்கண் டிருந்தனையோ!
மல்லற்த மிழ்நால்வர் மாலைகள்கேட்டயர்ந்தனையோ!
அல்லற்படுதலிலா அடியார்தந் திருமன்றம்
செல்லப் பெறுமெந்ததேசேவடியே சேர்ந்தாயோ!

வேறு

7. ‘அன்னுய்’ என் றுனைஅழைத்த நாட்தொடக்கம்
இன்று வரை அடியேன் அம்மா
எந்நாளும் வெவ்வேறுகோ லத்தில் உனைக் கண்டேன்
அவற்றுள் எல்லாம்
பின்னுவெண் சடையழைகும் மணியொடு வெண்ணுடையுமாக
முன்னேமெய் குனியவளர் மாவைவலம் வருங்கோலம்
மொழியில் மேலாம்.

வேறு

8. வாக்குயர் சேக்கிழாரே நால்வரும் வழங்கு பாடல்
ஆக்கஞ்சேர் புராண காந்தம் கேட்டனை யாண்டு தோறும்
காக்குமஞ்செழுத்து ருத்தி ராக்கமும் கடவுள் நீறும்
மேக்குயர் சிவலோகத்தே சேர்க்கு மீதானை தானே.

வேறு

9. பாலுணர்ந் தூட்டும் தாய்மைசாலை ரெஞ்சிரும் பாங்குறுந்
தவத்திரு அணங்கே
வாலறிவுடையாய் சிவநெறி தவரூய் மணியொடு நீறுநீ
பிரியாய்
காலமெ த்தனையோ பிறவிஎத்தனையும் கண்ணுற நேரினும்
ஆங்குச
சாலஉன் தெய்வ மணிவயிற் ருதித்துச் சரண்புக அருள்க
எந்தாயே.

வேறு

10. வளவன்மக ஞடற்பிணியும் வணங்கடியர் கருப்பிணியும்
இளமுருக ணடிபணிய இரியுமது புதுமையதோ
வளமிகுவா னுயர் பதியும் அயிராணி மங்கலமும்
உளவாக வேலேவும் உம்பர் பிரான் மாவையனே

11. குன்றங் குடைளடுத் தானிரை காத்தநங் கோன் மருகன்
குன்றம் பொடிபடுத் தாருயிர் காத்தருள் கூர் முருகன்
மன்றந் திருநடம் ஆடியும் ஆட்டியும் மகிழ் ஒருவன்
அன்றங் கறிந்திட மாமறை ஒதுநல் மாவையனே

வேறு

12. முவர்மகளிர்ப் பயந்தபின்னர்
மகனே வேண்டித்தவமியற்றி

முருகன்மாவை முன்றிலிலே
அவன்தன்புராண படனத்தை

ஆவ ஹுடனே கண்ணீர்விட்

டாண்டுதோறும் படித்தனையால்
அவன்த னருளாற் கருக்கொண்டு

பத்துத் திங்கள் ஆயினபின்
தூவிமயிலோ னடி வழுத்தி

ஈஸ்ருயென்னைத் தோளைனத்தே
துயிலா திரவு பகலூட்டித்

துயர்தீர்த் தாண்ட தூயோயை
மாவைத் துளைத்த வடி வேலோன்

மலரா மடிகள் சேர்க்க என
மயங்கிவேண்டி அழுவதலால்
மண்மேல் வேறிங் கென் செய்கேன்

வேறு

13. முன்புரிந்த தவமேயோ கருச்சமந்த
பொறையேயோ முருக வேளின்

முளரித்தாள் ஒருபோதும் மறவாத
தாயேயிம் மூடனேன் பால்

என்பு குழைந் தன்புருகி இரவு பகல்
அறிதுயிலாய் எழுந்த நேரம்

இரங்கி முலை யழுதூட்டி உச்சிமோந்
துடம்பெல்லாம் எழில்பெற்றுள்ள

முன்கையால் மெலத்தடவி முத்தமிட்டே
மார்பஜைத்து மொழியுந் தாயே

முழுக்காட்டிக் குளிப்பாட்டி ஆடைகட்டிச்
 சோறாட்டி முகமும் பார்த்தே
 இன்பெய்தி இன்றுவரை கனிந்துகணிந்
 தன்புமழை யெனச்சொரிந் தாய்
 இனிஉனையான் காண்பேலே
 எவ்வுலகில் எப்பொழுதோ இயம்பாய்தாயே.

வேறு

14. திருநீறே பொலிநுதலும் அஞ்செழுத்தே மலிவாயும்
 திரு மணிசேர் மார்பகமும் செபமாலை உருள்கரமும்
 கருநீறு படவுருகிக் கண்ணீர்விட்டரகரெனக்
 கறைபோக்கும் வேலோன்றன் கவின் வீதி சூழ்அடியும்
 முருகன்றன் விளையாடல் முதலின்றே இறுதிவரை
 முனிகச்சி அப்பன் சொல் மறவாதே கனவினிலும்
 உருகலொடு நினைந்து நினைந்தோயாதே உரை நாவும்
 உவை காண்ப தெந்நாளோ உரையாயால் என்தாயே

—
கந்தன் துணை

கந்தரலங்காரம்

காப்பு

அடலருணத்திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண் டேன்வாரு வார் தலையிற்
றடபடெ ணப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடத்த கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

மூல்

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைப்ர பஞ்சமெனுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வாசெஞ் சடாடவிமே
லாற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புவியின்
கிற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன்கிரு பாகரனே. 1

அழித்துப் பிறக்கவொட்டாவயில் வேலன் கவியையன்பா
லெழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழுப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றுற்
கழுத்திற் சுருக்கிட்டிழுக்குமன் ஞேகவி கற்கின்றதே. 2

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையிலவேற்
கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரெளஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடக நெளிந்தது கூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர லோகம் பிழைத்ததுவே, 3

ஒரவொட்டாரோன்றை யுன்னவொட்டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட்டாரைவர் செய்வதென்யான்சென்று தேவரும்யச்
சோரநிட்டுரேஜைச் சூரைக் காருடல் சோரிக்கக்க
கூரகட்டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே. 4

திருந்தப் புவனங்க ஸீன்றபொற் பாவை திருமூலைப்பா
லருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர் கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூழ விம்மியழுங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் ரேதுங் குவலயமே. 5

பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற் தேனல் காக்கின்ற பேதை
[கொங்கை
விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பி ணன்மெல்ல மெல்லவுள்ள
அரும்புந் தனிப்பரமானந்தம் தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச் செந்தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே. 6

சளத்திற் பினிபட்ட சட்டுக் கிரியைக்குட்டவிக்கு மென்றன்
உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவுண ரூத்துதிரக்
குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேரூட்ட. காவலனே. 7

ஒளியில் விளைந்த வுயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மே
லளியில் விளைந்ததொ ரானந்தத் தேனை யநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்த வியைத்
தெளிய விளம்பிய வாழுக மாறுடைத் தேசிகனே. 8

தேனென்று பாகென் றுவமிக்கொ னுமொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் றெனக்குப் தேசித்த தொன்றுன்று கூறவற்றே
வானன் று காலன்று தீயன்று நீரன்று மன்னுமன்று
தானன்று நானன் றசரீரி யன்று சரீரியன்றே. 9

சொல்லுகைக் கிள்லையென் றெல்லா மிழுத்துசும் மாவிருக்கு
மெல்லையுட் செல்ல வெளைவிட்ட வாவிகல் வேலனல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரை கொவ்
[வைச் செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளன்னால் வல்லபமே. 10

குசைநெகி மூரவெற்றி ஸேலோ னவுணர் குடர்குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின்கொத்
தசைபடு கால்பட்ட தசைந்தது மேரு வடியிடவென்
டிசைவரை தூள்பட்ட வத்தூளின் வாரி திடர்பட்டதே. 11

படைபட்ட வேலவன் பால் வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகிழிந்
துடைபட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்த துடுபடல
மிடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே. 12

இருவரைப் பங்கி னுடையாள் குமார னுடைமணிசேர்
திருவரைக் கிங்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே. 13

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்று வாயிரு நான்கு வெற்பு
மப்பாதி யாய்விழ மேருங். குலுங்கவின் ஞௌருமுய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே. 14

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் ரேபடி மாவலிபால்
முவடி கேட்டன்று முதண்ட கூட முகடு முட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே. 15

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தான்
[மென்று
மிடுங்கோ ஸிருந்த படியிருங் கோளொழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் துளைக்கவைவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே. 16

வேதா கமசித்ர வேலா யுதன்வெட்சி பூத்ததண்டைப்
பாதார விந்த மரணை வல்லும் பகலுமில்லாச்
குதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச்சும் மாவிருக்கப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே. 17

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்று
நொய்யிற் பிளவள் வேணும் பகிர்மின்க ணுங்கட்கிங்நுன்
வெய்யிற் கொதுங்க உதவாவுடம்பின் வெறு நிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே.

18

சொன்ன கிரெளஞ்ச கிரியூ டுருவத் துளைத்தவைவேல்
மன்ன கடம்பின் மலர் மாலை மார்பமெள னத்தையுற்று
நின்னை யுணர்ந்துணர்ந்தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம்பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிறந் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே.

19

கோழிக் கொடிய னடிபணி யாமற் குவலயத்தே
வாழக் கருது மதியிலி காஞங்கள் வல்வினைநோ
யூழிற் பெருவலி யுண்ணவொட்டா துங்க ளத்தமெல்லா
மாழப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும் மடிப்பிறகே.

20

மரணப்ர மாத மெமக்கில்லை யாமென் றும் வாய்த்தது
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகிங் கிணிமுகுள
சரணப்ர தாப சசிதேவி மாங்கல்ய தந்துரக்கா
பரணக்கிரு பாகர ஞானு கரசர பாஸ்கரனே.

21

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் றலைபத்துங் கத்தரிக்க
வெய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த விலஞ்சியமே

22

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சிடதே
வைவைத்த வேற்படை வானவனேமற வேணுனைநா
னைவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே.

23

கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச் சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாகி விட்டது கோடுகுழல்
சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யான முயன்றவனே.

24

தண்டா யுதமுந் திரிகுல மும்விழத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேங்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே. 25

நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன் சொன்ன
சீலத்தை மெல்லத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே. 26

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதிண்டாட லொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேண்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே, 27

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளவிங்குன் காண்பதல் லாண்மன வாக்குச்செய
லாலே யடைதற் கரிதா யருவரு வாகியொன்று
போலே யிருக்கும் பொருளையெவ் வாறு புகல்வதுவே. 28

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு எாற்கலங் காதசித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேங்சித்ர மாதரல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும் வெங்காம சமுத்திரமே. 29

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென் பதாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றிருக்கை
வேலென் கிலைகொற் றயயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயெங்கு னேமுத்தி காண்பதுவே. 30

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டுதிரங் குழுகுமெனக்
கக்கக் கிரியரு வக்கதிர் வேக்ரூட்ட காவலனே. 31

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார் புடன்கிரி யூடுருவத்
துளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த னேதுறந் தோருளத்தை
வலைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துத் தவிக்கின்ற வென்னையெந் நாள்வந் திரட்சிப் பையே.

32

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார் வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமா ளவுணர் குலமடங்கப்
போடியாக் கியபெரு மாடிரு நாமம் புகல்பவரே.

33

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந் தாதப்பிப் போனதொன்றற்
கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே.

34

பத்தித் துறையிழிந் தானந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் ரேபொங்கு செங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்கு ரணவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே.

35

சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கா னதுசெல்வந் துன்பமின்பங்
சுழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னெங்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்கு னேமுத்தி கிட்டுவதே

36

கண்குண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்களை
மொண்குண் டயர்கினும் வேன்மற வேங்முது கூளித்திரள்
குண்குண் டுடுடுடு ரேரே டுடுடுடு டுண்குடுண்டு
டிண்டிண் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் சூர்க்கொண்ற
[ராவத்தனே. 37

நாளென் செயும்வீனை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோணென் செயுங்கொடுங் சூற்றெறன் செயுங்கும் ரேசாந்று
தாஞ்சுஞ் சிலம்புஞ் சதுங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோஞ்சுஞ் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றியனே,

38

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெதனை யுன்னிலொன்று
விதித்தாண் டருடருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் றிருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே.

39

சேல்பட்டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழி ரேங்கடம்பின்
மாஸ்பட்டழிந்தது பூங்கொடி யார்மன மாமயிலோன்
வேல்பட்டழிந்தன வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
காஸ்பட்டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே.

40

பாலேயனையமொழியார்த மின்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலேகொண் டுய்யும் வகையறி யேன்மலர்த் தாடருவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே.

41

நினங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொருவீ டெய்திநிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை 42
வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்குன் வாய்த்ததுவே.

கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோளைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான் மகஜைத் திறலரக்கர்
புவியார்ப் பெழுத்தொட்ட போர்வேன் முருகஜைப் போற்றி
[யன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்குன் கூடியவே. 43

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கை நாற்றிநரம்
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு வேய்ந்த வகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதுளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே.

44

ஒருடு தஞ்சுமறி யாத்தனி வீட்டிடி லுரையுணர்வற்
றிருபுத வீட்டிடி லிராமலென் ணனிரு கோட்டொருகைப்
பொருபு தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குருபுத வேலவ ணிட்டுர சூர குலாந்தகனே.

45

நீயான ஞான வினேதந் தணியென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதரஸ்துற
ஷ்ரூயாவுருகிப் பருகிப் பெருகித் துவஞமிந்த
மாயா வினேத மனேதுக்க மானது மாய்வதற்கே.

46

பத்தித் திருமக மாறுடன் பண்ணிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மழுதுகண்டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ஞம்பர மானந்த சாகரத்தே.

47

புத்தியை வாங்கிநின்பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியை வாங்க வறிசன் றி லேன் முது சூர் நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேய னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே.

48

குரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் ஞெண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண்டன்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே.

49

படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினுற்
பிடிக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான்மரு காகொடுஞ் சூர னடுங்கவெற்பை
பிடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே.

50

மலையாறு கூறைழ வேல்வாங்கி னைன் வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னேநும்மை நேடவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்ணலர்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே.

51

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ்செவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகரார்வ மீபணி பாசசங் க்ராம பணுமகுட
நிகராட் சமபட்ச பட்சி துரங்கநி ருபகுமரா
குகராட் சசபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே.

52

வேடிச்சி கொங்கல் விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினுற்
பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற்
நேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்தினைத்து
வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே. 53

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றிகைக் கெளை விதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீ வழி காட்டென்று போய்க்கடல் தீக்கொழுத்த
வாகைச் சிலைவளைத் தான்மரு காமஹில் வாகனனே. 54

ஆங்காரமு மடங் காரொடுங் கார்பர மானந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மருர்தினைப் போதளவும்
ஒங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங் கண்டு 55
தாங்கார் தொழும்பு செய் யாரென் செய் வார்யம தூதருக்கே

கிழியும் படியடற் குன்றெற்றிந் தோன்கவி கேட்டுருகி
இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நரகக்
குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவ னூர்க்குச்செல்லும்
வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே 56

போருபிடியுங்களி றும்வினை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றி நித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவினை யோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருஞ் காணுது மாய வுடம்பிதுவே. 57

நெற்றுப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றுத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு மூல்லையுடன்
பற்றுக்கை யும்வெந்து சங்கராம வேஞும் படவிழியாற்
செற்றுர்க் கினியவன் தேவேந்தர லோக சிகாமணியே. 58

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ
எங்காயினும்வரு மேற்பவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமுங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருஞ்
சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத்தனிவழிக்கே 59

சிந்திக் கிலேவின் று சேவிக் கிலேன் றண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக் கிலேனென் றும் வாழ்த்து கிலேன் மயில் வாகனனைச்
சந்திக் கிலேன் பொய்யை நித்திக் கிலேனுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே. 60

வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித் தவாக் பஞ்ச ஷுதமுமற்
றுரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிருணற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே. 61

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வானேர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனும் மேருவுமே, 62

பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவர்க்குத்தன் பாவனையைப்
போதித்த நாதனைப் போர்வே லனைச்சென்று போற்றியுய்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ வழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே. 63

பட்டிக் கடாவில் வருமந்த காவுனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண்டலாது விடேன்வெய்ய சூரனைப்போய்
முட்டிப் பொருத செவ் வேற்பெரு மாள்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்படாசத்தி வாளென்றன் கையதுவே. 64

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும்வெங் கூற்றன்
[விடுங்கயிற்றுற்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டுங் கராசலங்கள்
எட்டுங் குலகிரி யெட்டும்விட் டோடவெட் டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மழுரத்தனே. 65

நீர்க்குமி ழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கை நில் லாதுசெல்வம்
பார்க்கு மிடத்தந்த மின் போலு மென்பர் பசித்துவந்தே
ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற்கு மரற்கன் பிலாதவர் ஞான மிகவுநன்றே 66

பேறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்று நின் சிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற்றி லேன்மத கும்பகம்பத்
தறுகட் சிறுகட் சங்கராம சயில சரசவல்லி
இறுகத் தழுவுங் கடகா சலபன் னிருபுயனே.

67

சாடுஞ் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
ஒடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகம் போய்ச்சகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண்டாடப் பசுபதிநின்
ரூடும் பொழுது பரமா யிருக்கு மதீதத்திலே

68

தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன் வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய லாஞ்சத்தி வாளொன்றினாற்
சிந்தத் துணிப்பன் தனிப்பருங் கோபத்ரி சூலத்தையே. 69

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்று
மொழிக்குத் துணைமுரு காவென்னு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத்துணையவன் பன்னிரு தோனும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங் கோடன் மழுரமுமே. 70

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பை யொறுக்கிலென் ஞஞ்சிவ யோகமெனுங்
குருத்தையறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன் சொன்ன
கருத்தை மனத்தி லிருந்துங்கண் ஹர்முத்தி கைகண்டதே. 71

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே, 72

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவு^{மில்} லாதொன்று வந்து வந்து
தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனித் தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொ^ஞதிந்த வானந்தமே. 73

அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழ்ந்தவன்யாற்
குராப்புனை தண்டையந் தாழ்தொழல் வேண்டுங்

[கொடியவைவர்

பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டுமென்றால்
இராப் பகலற்ற இடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே, 74

படிக்கின் றிலைபழ னித்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின் றிலை முரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மானத்த மேற்கொள விம்மி விம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே 75

கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாள் னேதென் தணிகைக் குமரநின் றண்டையந்தாள்
கூடாத சென்னியு நாடாத கண்ணுங் தொழாதகையும்
பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே. 76

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரஞ் சேரவெண்ணீ
மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளிமலை யெனவே
கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றஞ் கிழுத்தி கழுத்திற்கட்டும்
நூல் வாங்கி டாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு நெஞ்சே 77

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றும ஹெற்றங்கொண்
[டாடுவிர்காள்
போர்கொண்டகாலனுமைக் கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந்
தார் கொண்ட மாதருமாளிகை யும்பணச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவரை யோகெடு வீர்நும் மறிவின்மையே 78

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழலுஞ்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள் வாய் செய்ய வேல் முருகா
கொந்தார் கடம்பு புடைகுழ் திருத்தணிக் குன்றி னிற்குங்
கந்தா இளங்கும ராவமராவதி காவலனே. 79

மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றனவந் தாலென் முன்னே
தோகைப் புரவியிற் ரேஞ்சிறிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் தரிபுராந் தகளைத் திரியம்பகளைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகனே. 80

தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பாலனரையிற்கட்டுஞ்
சீராவுங் கையிற் சிறுவாளும் வேலு மென் சிந்தையவே
வாரா தகலந்த காவந்த போதுயிர் வாங்குவனே.

81

தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளினைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ளாய்புண்ட ரீகனண்ட
முகட்டைப் பிளந்து வளர்த்திந்த்ர லோகத்தை முட்டவெட்டிப்
பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டுரே சூர பயங்கரனே.

82

தேங்கிய அண்டத் திமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே
ழுங்கழல் கட்டும் பெருமாள் கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிவேல்
வாங்கியனுப்பிடக் குன்றங்க ளெட்டும் வழிவிட்டவே.

83

ஷமவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந் தொன்டன்றி மற்றறி யேன்சற்ற கல்வியும்போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகி நிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே.

84

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுத மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து
மூட்டிக் கபாலமு லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே.

85

வேலாயுதன் சங்கு சக்ரா யுதன்விரிஞ் சன்னிறியாச்
சூலா யுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுன்டென்
பாலா யுதம் வரு யோயம் ஞேடு பகைக்கினுமே.

86

குயரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள் திருமுக மாறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்க்கிங்
கெமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்கெய்யுமே.

87

வணங்கித் துதிக்க வறியா மனித ரூடனங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடே-ற்று வாய் கொடி யுங்கழுகும்
பினங்கத் துணங்கை யலகை கொண்டாடப் பிசிதர் தம்வாய்
நினங்கக்க விக்ரம வேலா யுதந்தொட்ட நிர்மலனே. 88

பங்கே ருகனெனைப் பட்டோலையிலிடப் பண்டுதனை
தங்காலி லிட்ட தறிந்தில ஞேதனி வேலெடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பலரும்
எங்கோ னரியினினிநான் முகனுக் கிருவிலங்கே, 89

மாலோன் மருகனை மன்றுடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச் சென்று கண்டு தொழு
நாலா யிரங்கன் படைத்தில நேயந்த நான் முகனே. 90

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவு கொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோள்ளை வானமுய்யப்
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேல ஞக்கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே. 91

தொண்டர்கண் டண்டிமொன் டுண்டிருக் குஞ்சுத்த
[ஞானமென்னுந
தண்டையம் புண்டரி கந்தரு வாய்சண்ட தண்டவெஞ்குர்
மண்டலங் கொண்டுபண் டண்டரண் டங்கொண்டு
[மண்டிமிண்ட
கண்டுருண் டண்டர்வின் டோடாமஸ் வேல்தொட்ட காவலனே.

மண்கம முந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவியுங் கேட்டது வேலெடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளை திருவரையிற்
கிண்கிணி யோசைபதினாலுலகமுங் கேட்டதுவே. 93

தெள்ளிய வேனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளாச் சிறுமியெலும்
வள்ளியை வேட்டவன் றுள்வேட்டிலைத்சிறு வள்ளை தள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லை
நல்ல வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூர்லை வேட்டநஞ்சே. 94

யான்று எனனுஞ்சொல் விரண்டுங்கெட்டாலன் றி யாவருக்குந்
தோன்றுது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சூகரமாய்க்
கீன்றுன் மருகன் முருகன்க்ரு பாகரன் கேள்வியினாற்
சான்றூரு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே. 95

தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர் தீரத் தனிவிடில்நீ
வடக்கிற கிரிக்கப் புறத்துநின் ரேஞ்கயின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத்
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிகுவையே 96

சேவிற் றிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
யாவித் தனந்தன் பணுமுடி தாக்க வதிர்ந்ததிர்ந்து
காவிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப்
பாவிக்கு மாயலுஞ் சக்ரா யுதமும் பணிலமுமே. 97

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின் றி லேன்கந்த வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நரம் பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறைனப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே.

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த் தெனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாக்குவிலன் பாய்நரம் பாற்பொதிந்த
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோற்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. 99

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேஜையன்பாற்
கெடுதலி லாத்தெதாண் டரிற்கூட்டியவா கிரெளஞ்சவெற்பை
அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச விஜைவிலங்கே. 100

நாற்பயன்

சலங்கானும் வேந்தர்தமக்கு மஞ்சார்யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
துலங்கா நரகக் குழியனு கார்துட்ட நோயனுகார்
கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னால்
அலங்கார நூற்று ளொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே. 101

சில பிரதிசூபங்களில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட செய்யுள்கள்

திருவடி யுந்தன்டை யுஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
போருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மருவடி வானவதனங்க ளாறும் மலர்க்கணகளுங்
குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே. 102

இராப்பக லற்ற இடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்கக்
குராப்புனை தண்டையந் தாளரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள்
கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சும்
பராக்ரம வேல நிருதசங் கார பயங்கரனே. 103

செங்கே மூடுத்த சினவடி வேலுந் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பண்ணிரு தோனும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளஞ் சொரியுஞ்செங் கோடைக் குமர னென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயேன் முன்வந் தெதிர் நிற்பனே. 104

ஆவிக்கு மோசம் வருமா றறிந்துன் னருட்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி வேன்வினை தீர்த்தருளாய்
வாவித் தடவயல் சூழுந் திருத்தணி மாமலைவாழ்
சேவற் கொடியுடை யானே யமர சிகாமணியே. 105

கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது போலக் குலையுமென்றன்
உள்ளத் துயரை யொளித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந்
தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற் செந்தின் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்ந்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே. 106

குலம் பிடித்தெம் பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
காவன் தனக்கொரு காலுமாஞ் சேங்கடன் மீதெழுந்த
ஆலங் குடித்த பெருமான் குமர னழுழுகவன்
வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே. 107

கந்தரனு பூதி

காப்பு

தெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புளைமா கைசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா ணபதம் பனிவாம்.

நூல்

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகளைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா ணசகோ தரனே. 1

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநோ தனு நீ யலையோ
எல்லா மறவென் ணயிழ்ந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சரடு பதியே. 2

வானே புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானே தயமோ நவினுன் மறையோ
யானே மனமோ வெளையாண்ட விடந்
தானே பொருளா வதுசண் முகனே. 3

வணை பட்டகமா தொடுமக் களெனுந்
தலைபட்ட டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட்ட டெழுகு ருரமுங் கிரியுந்
தொளைபட்ட டுருவத் தொடுவே வவனே. 4

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
சகமா யையுணின் றுதயங் குவதே. 5

திணியா னமனே சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் விபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே.

6

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவர்ய் வடிவே விறைதா ணிணைவாய்
சடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் விணையா வையுமே.

7

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே.

8

மட்டுர் குழன்மங் கையர்மை யல்வலைப்
பட்டு சல்படும் பரிசென் ரெழிவேன்
தட்டு டறவேல் சைலத் தெறியும்
நிட்டுரே நிரா குலநிர்ப் பயனே.

9

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே.

10

கூகா வெனவென் கிளைகூடியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள் பேசியவா
நாகா சலவே லவநா ஒுகவித்
தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே.

11

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அும்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே.

12

முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவஞ் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் ரேளியன் றென நின் றதுவே,

13

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல் பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவாயொழிவாய்
மெய்வாய் விழிதா சியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல் ஒுமவா வினையே.

14

முருகன் குமரன் குகளென் றுமொழிந்
துருகுஞ் செயறந் துணர் வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே.

15

பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுகுர் பட.வே லெறியுஞ்
ஊராசரலோக துரந் தரனே.

16

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனநற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே.

17

உதியா மரியா - வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அநிகா வநகா வபயா வமரா
பதிகா வலகு ரபயங் கரனே.

18

வடிவுந் தணமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
ஆடியந் தமிலா வயில்வே ஸரசே
மிடியென் ரேருபா விவெளிப் படினே,

19

அரிதா கியமேய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ஸிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தானே.

20

கருதா மறவா நெறிகாணவெனக்
கிருதாள் வசனந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரக்ஷரவிபா டனனே

21

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ஸிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரடு பதிமே ருவையே.

22

அடியைக் குறியா தறியா மையினன்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவென் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குண பூதரனே.

23

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமென் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றதுளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரடு பதியே.

24

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ வடியே னலையத் தகுமோ
கையோ வயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே,

25

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா ஞெருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவிநோ தமஞே
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே.

26

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங்கி துவோ
பொன்னே யணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே.

27

ஆன வழுதே யயில்வே ரசே
ஞான கரனே நவிலத் தகுமோ
யானு கியவென் ணவிமுங் கிவெறுந்
தானுய் நிலைநின் றதுதற் பரமே.

28

இல்லே யெனுமா யையிலிட் டனைநீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புணையுஞ் சுடர்வே லவனே.

29

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
கூறுவாத தென ஏனர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா கூறுவர்க் கிசைவிப்பது வே.

30

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யெனவென் ணவிதித் தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினி நீ மயில்வா கனனே.

31

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலை சூறிடுவா கையனே,

32

சிந்தா குல விஸ் லொடுசெல்வ மெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணை கரனே.

33

சிங்கார மடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக் குவரந் தருவாய்
சங்கரா மசிகா வலசன் முகனே
கங்கா நதிபா லக்ருபா கரனே.

34

விதிகா ணுமுடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா ணமலர்க் கழலென் றஞ்சள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள் ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரடு பதியே.

35

நாதா குமரா நமவென் றரஞர்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்கு டுமலர்ப்
பாதா குறயின் பதசே கரனே.

36

கிரிவாய் விடுவிக் ரமவே லிமையோர்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியோ டுமகந் தையையே,

37

ஆதா ளியையொன் றறியே ணையறத்
தீதா ளியையாண் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே.

38

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
முவே டணையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறயின் கொடிதோன் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே.

39

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேன் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ
க்ளையோ டருவித் துறையோ டுபசந்
தினையோ டிதனே டுதிரிந் தவனே.

40

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமஞர் கலகஞ் செய்நாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவ ஞா நெபதே சிகனே.

41

குறியைக் குறியா துகுறித் தறிய
நெறியைத் தனிவே ஸீ நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டெரசிந் தையுமற்று
அறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே.

42

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
ஜேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளாந் துகளா யினபின்
பேசா வனுபூ திபிறந் ததுவே.

43

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
கூடும் படிதந் ததுசொல் ளுமதோ
வீடுஞ் சரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமமுங் கழலே.

44

கரவா கியகல் வியளார் கடைசென்
றிரவா வகை மெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே.

45

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே வவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே

46

ஆரூ றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேரூ வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீரூ வருகுர் கிதைவித் திமையோர்
கூரூ உலகங் குளிர் வித்தவனே.

47

அறிவொன் றற நின் றறிவா றறிவிற்
பிரிவொன் றறநின் றபிரா னஸ்யோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும் வே லவனே

48

தன்னந் தலிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்க்
கின்னங் களையுங் கிருபைகுழ் சட்டரே.

49

மதிகெட்ட டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட்ட டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத் திரஞா னசகா திபவத்
திதிபுத் திரார்வீ றடுசே வகனே.

50

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

51

கந்த புராணம்

முவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி அன்னை
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி. 1

அருவமும் உருவும் ஆகி அநாதியாய்ப்பலவாய் ஒன்றூய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகம் உய்ய. 2

எவர்தம் பாலும் இன்றி எல்லைதீர் அமலற் குள்ள
முவிரு குணனும் சேய்க்கு முகங்களாய் வந்த தென்னப்
பூவியல் சரவணத்தன் பொய்கையில் வைகும் ஜெயன்
ஆவிகள் அருளுமாற்றுல் அறுமுகங் கொண்டா னன்றே. 3

கந்தநம ஐந்துமுகர் தந்தமுரு கேசநம கங்கைஉமைதன்
மைத்தநம பன்னிரு புயத்தநம நீபமலர் மாலைபுஜையும்
தந்தை நம ஆறுமுக ஆதிநம தற்பரமதாம்
எந்தைநம என்றும் இளையோய்நம குமாரநம என்று தொழுதார் 4

முழுமதி யன்ன ஆறு முகங்களும் முந்நான் காகும்
விழிகளின் அருளும் வேலும் வேறுள படையின் சீரும்
அழகிய கரம் ஈராறும் அனிமணித் தண்டையார்க்கும்
செழுமலர் அடியுங் கண்டான் அவன்தவம் செப்பற் பாற்றே. 5

வீறு கேதனம் வச்சிரம் அங்குசம் விசிகம்
மாறி லாதவேல் அபயமே வலம் இடம் வரதம்
ஏறுபங்கய மணிமழுத் தண்டுவில் இசைந்த
ஆறி ரண்டுகை அறுமுகங் கொண்டுவேள் அடைந்தான் 6

ஆதி யாகிய குடிலையும் ஜவகைப் பொறியும்
வேதம் யாவையும் தந்திரப் பன்மையும் வேறு
ஒத நின்றிடு கலைகளும் அவ்வைற் றுணர்வாம்
போதம் யாவையும் குமரவேள் பொருவிலா உருவம்.

7

எங்கணும் பணி வதனங்கள் எங்கணும் விழிகள்
எங்கணும் திருக் கேள்விகள் எங்கணும் கரங்கள்
எங்கணும் திருக் கழலடி எங்கணும் வடிவம்
எங்கணுஞ் செறிந் தருள் செய்யும் அறுமுகத்திறைக்கே.

8

நாரணன் என்னுந் தேவும் நான் முகத் தவனும் முக்கட்
பூரணன் தானு மாகிப் புவிபடைந் தளித்து மாற்றி
ஆரண முடிவுத் தேரூ அநாதியாய் உயிர்கட் கெல்லாம்
காரணனுய மேலோன் கழலினை கருத்துள் வைப்பாம்.

9

முண்டக மலர்ந்த தன்ன மூவிரு முகமும் கண்ணும்
குண்டல நிரையும் செம்பொன் மவுலியும் கோலமார்பும்
எண்டரு கரம்ச ராறும் இலங்கெழிற் படைகள் யாவும்
தண்டையுஞ் சிலப்பும் ஆர்க்குஞ் சரணமுந் தெரியக்கண்டான்

மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான் முக்கணுன் குமரன் வந்தான்
மேவலர் மடங்கல் வந்தான் வேற்படை வீரன் வந்தான்
ஏவருந் தெரிதல் தேற்று திருந்திடும் ஒருவன் வந்தான்
தேவர்கள் தேவன் வந்தான் என்றன சின்னம் எல்லாம்.

11

செஞ்சுடர் அநந்த கோடி.
செறிந்தொருங் குதித்த தென்ன
விஞ்சிய சுதிர் கான்றுள்ள
வியன்பெரு வடிவை நோக்கி
நெஞ்சகந் துளங்கி விண்ணேர
நின்றனர் நிமல மூர்த்தி
அஞ்சல்மின் அஞ்சல்மின் என்
றருளினன் அமைத்த கையான்.

12

கோலமா மஞ்சனு தன்னில்
 குலவிய குமரன் தன்னைப்
 பாலன் என்றிருந்தேன் அந்நாள்
 பரிசிவை உணர்த்திலேனால்
 மாலயன் தனக்கும் ஏனை
 வானவர் த மக்கும் யார்க்கும்
 மூல காரணமாய் நின்ற
 மூர்த்தி இம் மூர்த்தி யன்றே? .

13

சூழுதல் வேண்டும் தாள்கள் தொழுதிடல் வேண்டும் அங்கை
 தாழுதல் வேண்டும் சென்னி துதித்திடல் வேண்டும் தாலு
 ஆழுதல் வேண்டும் தீமை அகன்று நான் இவர்க்காளாகி
 வாழுதல் வேண்டும் நெஞ்சம் தடுத்தது மானம் ஒன்றே. 14

நண்ணினர்க் கினியாய் ஒலம் ஞானநாயகனே ஒலம்
 பண்ணவர்க் கிறையே ஒலம் பரஞ்சடர் முதலே ஒலம்
 எண்ணுதற் கரியாய் ஒலம் யாவையும் படைத்தாய் ஒலம்
 கண்ணுதற் பெருமான் நல்குங் கடவுளே ஒலம் ஒலம். 15

தேவர்கள் தேவே ஒலம் சிறந்த சிற்பரனே ஒலம்
 மேவலர்க் கிடியே ஒலம் வேற்படை விமலா ஒலம்
 பாவலர்க் கெளியாய் ஒலம் பன்னிரு புயத்தாய் ஒலம்
 மூவரும் ஆகி நின்ற மூர்த்தியே ஒலம் ஒலம். 16

மாயையின் வலியோ னகி மால் முத லோரை வென்றே
 ஆயிரத் தோரெட்டண்டம் அரசுசெய்துக நூற்றெட்டுக்
 காயம் தழிவின் ரூகிக் கடவுளர்க் கலக்கண் செய்த
 தீயசூர் முதலைச் செற்ற குமரன்தாள் சென்னி வைப்பாம் 17

முந்நான்கு தோனும் முகங்களோர் மூவிரண்டும்
 கொன்னார்வை வேலும் குலிசமும் ஏனைப் படையும்
 போன்னார் மணிமயிலு மாகப் புனக்குறவர்
 மின்னாள் கண்காண வெளிநின் றனன் விறலோன். 18

புன்னெறி அதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம்
நன்னெறி ஒழுகச் செய்து நவையறு காட்சி நல்கி
என்னையும் அடியன் ஆக்கி இருவினை நீக்கி யாண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாதபங் கயங்கள் போற்றி. 19

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறு செய்தனி வேல்வாழ் கருக் குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞஞ வாழ்க யானைதன் அணங்கும் வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீர் அடியார் எல்லாம். 20

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

தேவாரம்

.1

நெக்குளார்வ மிகப்பெருகிந்தினை
தக்குமாலை கொடங்கையிலெண்ணூவார்
தக்கவானவ ராத்தகுவிப்பது
நக்கனும நமச்சிவாயவே.

.2

இயமன் தூதரு மஞ்சவரின் சொலா
னயம்வந்தோதவல் லார் தமை நண்ணினை
னியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
நயன னும நமச்சி வாயவே.

.3

நரகமேழ்புக நாடின ராயினு
முரை செய்வா யின ராயி னுருத்திரர்
நிரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத னய நமச்சி வாயவே.

.4

நல்லவர்தீய ரெனது நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சிவ முத்திகாட்டுவ
கொல்லநமன்றமர் கொண்டு போமிடத்
தல்லல்கெடுப்பன வஞ்செழுத்துமே.

.5

வண்டமரோதி மடைந்தைபேணின
பண்டையிராவணன் பாடியுய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்தபின்னவர்க்
கண்டமளிப்பன வஞ்செழுத்துமே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயகர்

தேவாரம்

மத்த யானை யேறி மன்னர் சூழவரு வீர்காள் 1
 செத்த போதி லாரு மில்லை சிந்தையுள் வைம்மின்சள்
 வைத்த வுள்ள மாற்ற வேண்டா வம்மின் மனத்தீரே
 அத்தர் கோயி வெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே.

தோற்ற முண்டேல் மரண முண்டு துயரமனை வாழ்க்கை 2
 மாற்ற முண்டேல் வஞ்ச முண்டு நெஞ்ச மனத்தீரே
 நீற்ற ரேற்றர் நீல கண்டர் நிறைபு னல்நீள் சடைமேல்
 ஏற்றர் கோயி வெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே.

ஊன்மிசை யுதிரக் குப்பை யொருபொரு ஸிலாதமாயம் 3
 மான்மறித் தனைய நோக்க மடந்தைமார் மதிக்கு மிந்த
 மானுடப் பிறவி வாழ்வு வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன்
 ஆனல்வெள் னேற்ற வாரு ரப்பனே யஞ்சி னேனே.

மணமென மகிழ்வர் முன்னே மக்கள் தாய் தந்தை சுற்றம் .4
 பினைமெனச் சுடுவர் பேர்த்தே பிறவியை வேண்டேன் நாயேன்
 பனையிடைச் சோலை தோறும் பைம்பொழில் விளாகத் தெங்கள்
 அனைவினைக் கொடுக்கு மாசு ரப்பனே யஞ்சி னேனே.

உதிரந்திரைச்சிக் குப்பை யெடுத்தது மலக்குக் கைம்மேல் 5
 வருவதோர் மாயக் கூரை வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன்
 கறியமா லயனுந் தேடுக் கழலடி காண மாட்டா
 அரியனுய் நின்ற வாரு ரப்பனே யஞ்சி னேனே.

பட்டினத்தார் பாடல்

கட்டி அணைத்திடும் பெண்டிரும் மக்களுங் காலத்தச்சன் 1
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டால்
கொட்டி முழுக்கி அழுவார் மயானங் குறுகியப்பால்
எட்டி யடிவைப்ப ரோவிறை வாகச்சி ஏகம்பனே.

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் ளோரும் முடிவிலொரு 2
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மன்னைவ துங்கண்டு பின் னுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லாற் பொன்னி னம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரில்லையே.

ஜியுந் தொட.ர் ந்து விழியுஞ் செருகி அறிவழிந்து 3
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யுந் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழிப்பன்னி ஜந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே.

போதும் பெருவிடிற் பச்சிலை யுண்டு புன லுண்டெங்கும். 4
ஏதும் பெருவிடில் நெஞ்சண்ட ன்றேயினை யாகச் செப்புஞ்
குதும் பெருமூலைப் பங்கர்தென் தோணிபு ரேசர் வண்டின்
தாதும் பெருத அடித்தா மரைசென்று சார்வதற்கே.

மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அருளிய
திருவாசகம்
யாத்திரைப்பத்து

பூவார் சென்னி மன்னன் எம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
 ஒவா துள்ளம் கலந்துணர் வாய் உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
 ஆவா என்னப் பட்டன் பாய் ஆட்பட்டலர் வந்தொருப்படுமின்
 போவோம் காலம் வந்தது காண் பொய் விட்டுடையான் கழல்
புகவே 1

புகவே வேண்டா புலன்களில் நீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்க
ழல்கள்
 மிகவே நினைமின் மிக்க எல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்கள்
 நகவே ஞாலத்து உள்புகுந்து நாயே அனைய நமையாண்ட
 தகவே உடையான் தனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே 2

தாமே தமக்குச் சூற்றமும் தாமே தமக்கு விதிவகையும்
 யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன மாயம் இவைபோகக்
 கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன் தன்
குறிப்பேகுறிக்கொண்டு
 போமாறு அமைமின் பொய் நீக்கிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்
நடிக்கே. 3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளையாட்டைக்
 கடிசேர் அடியே வந்தடைந்து கடைக்கெண் டிருமின்
திருக்குறிப்பைச்
 செடிசேர் உடலைச் செல நீக்கிச் சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான்
 பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. 4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் காலம் இனியில்லை
உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோடு உடன் போவதற்கே
ஒருப்படுமின்
அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அனியார் கதவ
தடையாமே
புடைபட் குருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன் ஆன்வான்
புகழ்களையே. 5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புஜைமின் புயங்கன் தாளே புந்திவைத் திட்ட

இகழ்மின் எல்லா அல்லையும் இனியோர் இடை. யூறு அடையாமே திகழும் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று சிவன்தாள் வணங்கி நாம் நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே. 6

நிற்பார் நிற்கநில் லாலகில் நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாம் திருமேனிப் புயங்கன் ஆன்வான் பொன்ன
டிக்கே

நிற்பீர் எல்லாம் தாழாதே நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால் பெறு தற்குஅரியன் பெரு
மானே. 7

சேரக்கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்துமின்
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணுள் பங்கள்புயங்கன் அருளமுதம்
ஆரப்பருகி ஆராத ஆர்வம் கூர அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சிவன் கழற்கே பொய்யிற் கிடந்துபுரளாதே 9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே வந்தா ளாகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீராகில் இது செய்மின்சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகவிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்தோவே

நக்கீரதேவ நாயன்

அருளிச் செய்த

திருமுருகாற்றுப் படை

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்த்திந்தாய்
புன்தலைய பூதப் பொருப்படையாய்—என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறுர்ந்தானேரே
உளையாய்என் உள்ளத் துறை.

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்துதவும்
அன்றங்கு அமராரிடர் தீர்த்ததுவும்—இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணேர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துளை.

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேல் சூர்த்திந்த கொற்றவா — முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின் செல்லேன் — பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானேர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ்வே.

அஞ்சமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்ளன வேல்தோன்றும் — நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாளன் ரேதுவார் முன்

6

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே — ஒருக்கமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

7

காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா — பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் இனி.

8

பரங்குன்றி பன்னிருகைக் கோமான்தன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு — சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
ழுசையர்க் கொண்டே புகல்.

9

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறும் சாற்றினால் — முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான் நினைத்த எல்லாம் தரும்.

10

ஓம்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர்
 சிவங் கருணைய பாண்டியரூர் அவர்கள்
 இயற்றியவை

1. சீரேறு மீழவள நாட்டியாழ்ப் பாணமது
 சேர்ந்த தெல் லிப்பற்றி னிற்
 குரேறு செற்றவன் சேவ லொடு மயிலுமாத்
 தோன்றிடத் தொண்டு கொண்டோன்
 பாரேறு சோழன்மகள் பரிமுகமொ ழித்தெழிற்
 பாவையர்த முகமளித்தோன்
 பேரேறு மாவைமுன் பழையெனும் பழையலூர்
 பீடுசான் ரெளிருமாதோ

வேறு

2. பழைவீர சிங்கமுதலி வழிவந்த நல்லவேலா
 யுதனீந்த மைந்தனுகப் பகர்வோன்
 புழை நீள்கை யானையன்ன முருகேசெ னச்சொல் பெயரோன்
 பூலோக ரத்னமுதலி மரபிற்
 பிழை தீர்த் லுற்றசின்னக் குட்டிமகளாய சேதுப்
 பிளைக்கி முத்திமருவிப் பெற்றுன்
 விழையாயிரத்தெ ணூற்றேற்றும் பத்தாறியாண்டுநாக
 முத்தம்மை ஆயதையல் மின்னே

வேறு

3. பூலோக ரத்னமுதலி சீர் வழிவந்த கார்த்திகே சன்றன்
 புதல்வன்சி றந்தநற் சின்னத் தம்பி
 மாலோனி லங்கைகாவ லக்கோன் சேஞ்சி ராசமுதலிப்பேர்
 வழிவந்த நங்கையபிராமி வயிற்றில்
 வேலோன ருட்டிரத்திற் பெற்ற சீராறு முகமென்று செப்பு
 (கின்ற)

வேள்செங்கைந் நாகமுத் தம்மை பற்றி
மேலோர்க் ஸிக்கவாயி ரத்தெ னூற்றுத்தொண் னூற்றுநா
(ஸாண்டில்
வேளாண்மை செய்ய வூற்றின் புற்று வாழ்ந்தாள்

வேறு

முருகேசன் செல்வி நாக முத்தம்மை பெற்றெடுத்த
அருளாள் ரறுவர் தம்மு ஸபிராமிப் பிள்ளை மற்றுப்
பெரு கார்வ விலக்கு மிப்பேர்ப் பிள்ளையோ டன்ன முத்துத்
திருவாகு மிவர்தா மூவர் செல்விய ராவ ராலோ 4

வேறு

நன்ன டைத்திரு ஞானசம் பந்தற்குஞ்
சி.நீன யாச்சிவ ஞானம்பிள் ளோக்குமென்
றின்ன மூவர்க்கு மெய்தரு நோன்புநோற்
றன்னை யாயினள் நாகமுத் தம்மையே 5

நேரிசை யாசிரியப்பா.

திருவளர் மைந்தர் செல்வ வாழ்வும்
மருமலர்ப் புரிகுழல் மக்கள் வாழ்வும்
பேரப் பிள்ளைகள் பீட்டப் பிள்ளைகள்
சேரப் பெற்ற சிறப்பும் கண்ணுற்
றிறைவ னருளை மியற்றிய நோன்பும்
நிறையப் பெற்ற நீர்மையையப் போற்றிக்
குறையில ளாய கோதைமுத் தம்மை
அல்லவில் கணவ னறு முக மொடு
நல்லுளம் பூத்து நனிமகிழ் வெய்தி
அல்லினும் பகவினும் மமைதியி னிருந்த
இல்லக் கிழத்திதன் னினிய கொழு நன்
மெல்லப் பெயர்ந்து மேலுல கடைந்தபின்
கைம்மை நோன்புங் கடவு னேன்புஞ்
செம்மை யுறக்செய் திம்மை விழையா
திருவருங் காணு வெம்மான் றிருவடி
மருவுறும் வேட்கை வந்துழித் தாம் பெறும்

அருமை மக்கள் தன் னருகுதின் ரேங்கி
 யொருமை யுள்ளமொடுமையாள் கூறலைப்
 போற்றி வணக்கிப் புகழ்ந்து பாடப்
 பண்பும் பரிவும் பயன்படு மறிவும்
 நண்பும் செறிந்த ஞானசம் பந்தன்
 றன்னமர் மிக்க தவப்பய ஞயினுன்
 றன்னடி வணக்கித் தான்வலஞ் செய்து
 நெற்றியிற் சாந்தம் பெற்றியா னிடுவழி
 மற்றிய லுள்ள மாற்றி மகன்மேன்
 மும்முறை மலர்ந்து முகிழ்த்தக ண்முகிழ் கடே
 யெம்மிறை யிழையடி யின்னிழல் சேர்ந்தாள்
 அன்னவ ளாவி ஆங்கமர்ந் தமகவிங்
 கன்னவள் பயந்த வரும்பெறன் மக்களும்
 பொன்னெடுங் கல்விப் பொருளொடும் பொனிந்து
 மன்னுக வழிவழி மரபு
 துன்னுதன் மாந்தர் துன்பொழிந் திடவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

